

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

வணக்கம், கிரிதரன். ‘புலம்பெயர் இலக்கியமும் ஈழத்து இலக்கியமும்’ என்ற எனது உரைக்காட்சியின் மீதான நீங்கள் எழுதிய எதிர்வினையை ‘பதிவு’ளில் பார்த்தேன். பொதுவாக உரைக்காட்சியார் விடயங்களாகக் காண எதிர்வினையை வருவது ஆரோக்கியமானது என்பதுதான் எனது கருத்து என்றும் இருந்து வருகின்றது. அது குறித்து என வரையில் எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் இல்லை. ஆனால் எதிர்வினையாக மட்டுமே அது இருந்திருந்தால் அதற்கு இவ்வாறான ஒரு பதிலம்றுப்பு என்னளவில் அவசியமில்லாமலே இருந்திருக்கும். ஆனால் நீங்கள் சமூகத்தியது ஒரு குற்றச்சாட்டு அல்லவா? என வாசிப்பின் மீதான உங்களது அவநம்பிக்கையை என்மலே சமூகத்திய ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே அதை என்னால் பார்க்க முடிகிறது. அக் குற்றச்சாட்டின் பதிலம்றுப்பிற்காக உரைக்காட்சியின் விடயத்தை விட கடினமான பதிலம்றுப்பை எவ்வாறு அறிந்துகொண்டீர்கள், கிரிதரன்?

எமது நேரடிப் பச்சில் பலமுறையும் ‘வாசிப்புக்குப் பொதுமான நேரம் இப்போது கிடைக்காத நிலை’ என்று நான் வலியுறுத்தியதைச் சொல்லிவந்தேன். ஆதங்கத்தின்கொண்டு இந்த முடிவிற்கு வந்தீர்களே என என்னால் இப்போது ஒரு அனுமானத்தைக் கொள்ள முடிகிறது. இந்த இடத்தில் என வாசிப்புப்பற்றி நான் சொல்லியே ஆகவேண்டும். வாசிப்பு என்பது எனக்கு உணவுப்போன்றதுதான், கிரிதரன். பொதுமாதம் முதலாம் திங்கள் கிழமை மதிய உணவாக என்ன கொண்டீர்கள் என யாராவது யாரையாவது கேட்டால், எப்படிப் பதிலிடுக முடியாது போகின்றதோ, அதுபோலத்தான் பொதுமாதம் நீங்கள் வாசித்த நாவலின், சிறுகதைத் தொகுப்பின் உள்ளடக்கத்தைக் கேட்டால் சிலவேளைகளில் - சிலவேளைகளில் தான் - என்னால் சொல்ல முடியாது போய் விடுகின்றது. ஏனெனில் அதன் இன்பமும் அதனால் விளையும் அனுபவமும் என குறிக்கோள்கள்; வாசித்த நூல்கள் விடயத்திலேயே எனக்கு இந்தவிதமான இடர்ப்பாடு உண்டு. மலேயம், என வாசிப்புக்கு உட்படும் இலக்கியப் பிரதியானது என்னைத் தன்னோடு கைப்பிடித்து அழைத்துச் செல்லும் வல்லபம் வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என நான் எதிர் பார்க்கிறேன். பிரதியின் இன்பம் என்பதை அணுஅணுவாக ரசிப்பவன் நான். நல்லது என்கிற மதிப்புரைகளுக்கு மலேயம், நண்பர்கள் மலிவான சிபார்சுகளுக்கு மலேயம் ஒரு பிரதியின் அட்டைப்படத்திலிருந்து, அதன் அச்சாகக் குறை, அது எதுபற்றியது என்ற பதிப்பின் நோய்-மூன் நோயான

Written by - தவேகாந் தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

அடையாள வரிகளிலிருந்தும், அப் படபைப்பாளியின் முந்திய படபைப்பின் தரத்திலிருந்தும் ஒரு நபிலை நான் தரே வுசயெ கிறனே. அவ்வாறு வாசிக்க நான் புகும் பிரதிதன் கருத்துச் சொல்லும் பாங்கால், மொழியால், நடையால், கட்டமைப்பால் என்னையுடைய தத்துச் செல்லவண்டும். அல்லாவிடில் என் வாசிப்புப் பயணம் இடநிற்பதைத் தவிர்கவீ மூபிவதில்லை எனினால். அது பிறகொருகால் தொடரலாம் அல்லது நின்றபுறே நரேலாம். எதுவும் உத்தரவாதமில்லை.

இன்னும் சொல்லப்போனால் வெகுஜன வாசிப்புத் தன்மையைக் கொண்டிருப்பதாக நின்கைக்கும் எந்த ஒரு நபிலையும் அதன் உள் விடயங்கள் காத திரமாக இருக்கலாமெனக் கருதினாலும் நான் சந்தக்கேத் தோடயே அணுகுகிறனே. அது, நான் முன்னர் சொன்னதுபோல் என் கபைப்பிதது நடத்திச் சென்றால், கபிடச் செல்லவும் நான் என்றும் பிகு காட்டியது இல்லை. விடய காத திரம்கொண்ட சில நபில்கள் கலதைத் துவம் இல்லாத நிலையில் என்னால் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது என் இலக்கிய ரசனையார் விடயம்.

மற்றும் படி எனக்கு இன்னொரு வகையான வாசிப்பும் இருக்கிறது. அது என் மனத்துள் தீ விர இலக்கிய தாகத்தை விதைத்த சிறுசஞ்சிகை சார்ந்த விடயங்கள். இவற்றையெல்லாம் ஒரு தடேலோடூதான் நான் வாசிப்புக்கு உட்புத்திக் கொண்டிருக்கிறனே.

இவ்வகையான தடேல் இருந்தும் சிலபல படபைப்புகள், கருத்துக்கள் எனக்கு அகப்பட்டது போகின்றன என்பதும் நிஜம்தான். ஆனால் கிடக்கைக்கும் எந்த ஒரு என் தடேலிற் கூட்பட்ட எழுத்தையும் அதன் தன்மையை அறிவதற் காகவனே நான் வாசித்தே வந்திருக்கிறனே. அதுபோல் சிறுகதை, நாவல் என்ற மகூடங்களோடூ வரும் பல ஈழத்து, புலம் பெயர்ந்த எழுத்துக்களையும் ஒரு கட்டப்பட்டோடூ என் வாசிப்பின் விருப்பத்தன்மையை இல்லாதவளையெனினாலும் நான் என் வாசிப்புக்கு உட்புத்தித் தவறியதே இல்லை. தமிழகத்தில் அறுபதுகளில் கலமைகள், அமுதசுரபி, சரஸ்வதி, கணையாழிபோன்ற சஞ்சிகைகளில் வெளியான ஈழத்தவரின் எழுத்துக்களைக் கபிட அவ்வாறான ஒரு மபிரத்தணயுத்தோடூதான் நான் வாசித்து வந்திருந்தனே. என் தடேலினதும், வாசிப்பினதும் புலம் அங்கிருந்து தொடங்குகிறது, கிரிதரன்.

அந்தத் தீ விரத்தினால்தான் தன் பிரதித்தனத்தால் என்னகைக் கவராத எந்த எழுத்தையும் தபிக்கிவீ சநான் என்றும் தவறாமல் இருக்கிறனே. அதுபோல் ஆயிரம் மதிப்புரைகள் மோசம் என்று சொன்ன எழுத்தையும் என் சங்கப் பலகபைபோன்ற வாசிப்புமனம் இடங்கொடுக்கச் சம்மதிப்பின் தபிக்கிப்பசேவும் நான் தவறியதில்லை. என் விமர்சன மனத்தின் தன்மனை இதுதான். இதற்குக் கீழே மலேலே இல்லை.

இவ்வளவு வாசிப்பும் இவ்வெழுத்துக்கள் ஊடாகப் பிறந்த எந்தவொரு இலக்கியப் போக்கினையும் புரிந்துகொள்ள எனக்குப் போலவே எவருக்கும் தான் இடம் கொடுக்கும் என்பதே என் நிலபைப்பாடூ. எமக்கும் தொழிலார்த்தமான மதிப்புரையாளர்களதும், பட்டப்பிப்புக்கான ஆய்வாளர்களதும் எழுத்துத் தன்மையில் நிறைய வித்தியாசமிருக்கிறது, கிரிதரன். வாசிப்புச் செயற்பாட்டிலும் அதகை காணமுடியும். இதனை நங்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த இடத்தில் இன்னும்மொன்றை நான் வெளிப்படையாகவீ ஒப்புக்கொள்கிறனே. அவர்களின் பட்டியலிடும் வலையில் கால்பங்கினகைக் கபிட எம்மால் செய்துவிட முடியாது. மலேலும் ஆய்வொழங்கு விவகாரத்திலும் அவர்களதூ ஒழுங்கில் நம்மால் செயற்பட முடியாததோன் இருக்கிறது. அது, அவர்களாலும் ஓரமோதிரியில் போலன்றி இன்னொரு மாதிரியில் செய்யமுடியாதிருக்கிறது என்பதன் இன்னொரு முகம். உதாரணங்கள் தரட்டுமா? என்னிடம் ஒரு பட்டியலே இருக்கிறது. அது தவேயில்லையென

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

நினகைக் கிறனே .

இங்கிருந்து தொடங்குகிறபோது ஓர் உரகைக் கட்பில் சிலவளேகைகளில் பட்டியலும், உபரியான தரவகளும் தகவல்களும் தவறிப்போக நிறையவே வாய்ப்பிருக்கிறது. எனது உரகைக் கட்பிலுள்ள விடும்பல்களையும், போதாமையினது தன்மகையையும் நான் இவ்வாறுதான் விளங்கிக்கொண்டது. தாயக இலக்கியத்தில் யோ.கர்ணன், நிலாந்தன் ஆகியோர் தவறியிருக்கிறார்கள். அது திட்டமிட்ட ஓதுக் கருதலல்ல. இன்று பரவலாக இணைய தளங்களில் அவர்கள் இருவரும் பச்சேப்பினும், யோ.கர்ணனின் ‘தவேதகைளின் தீட்டுத் துணி’ யின்ற அவரது மூதல் தொகுப்பின் மீலம் பெரிய நம்பிக்கைக் குரியவராக எனக்கு அவர் தோன்றாத வரையிலும், அவரது இரண்டாம் தொகுப்பான ‘சகோவரோ இருந்த வீட்டு’ தொகுப்பினையின்றவரை வாசிக்காத நிலையிலும், அவரது அதிர்ச்சி மதிப்பீடுகளும் கலதைத் துவ அம்சங்களும் சேர்மான விகிதங்களதைத் துல்லியமாக மதிப்பிட முடியாததனாலையே எனக்கு அவ்வாறு சய்ய நேர்ந்தது. இந்த விடும்பல்களையும் நான்தான் வளிப்படுத்தினேன். என உரகைக் கட்பின் அந்த என நேர்மையினையும் நீங்கள் என வாசிப்பின் போதாமையாக நினதைத் திருக்கிறீர்கள். போகட்டும்.

உங்கள் எதிர்வினையில் நான் தவறவிட்டதாக நீங்கள் சொன்ன சில விடயங்களில் குறிப்பாக மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம், இணையங்கள், பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் போன்றவை தவறியதான தகவலினையே நான் மறுக்கப்போவதில்லை. ஆனாலும் உரகைக் கட்பின் விரிவாக்கி பத்திரிகைகள், புதிப்பகங்கள் போன்ற இரண்டாந் தர மூக்கியத்துவமூடையென்றதைத் தவிர்ப்பதாக என உரகைக் கட்பின் ஆரம்பத்திலையே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேனே, கிரிதரன். நீங்கள் அதைக் கவனிக்கவில்லையா? அதையும் விட்டுவிடலாம். ஆனால் இங்கே நீங்கள் சொல்லாதுவிட்ட சில ஆக்ககூடிய மூக்கியத்துவங்களையே நான் சூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கனடாவைப் பொறுத்தவரை பத்திரிகைகளை நான் குறிப்பிட்டிருந்தால் ‘வகையதைத் தவிர்த்திருக்கவே முடியாது. அது அப்போது வளிவந்துகொண்டிருந்த அத்தனையே தமிழ்ப்பத்திரிகைகளிலிருந்தும் தன்மையால், போககால் வேறுபட்டிருந்தது. அது ஓர் எதிர்க்கதையாடலின் களமாக இருந்தது. ‘தாயகத்தையும்’, ‘காலத்தையும்’ குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். மறுப்பில்லை. அவை வரலாற்றுக்கு மூக்கியமானவை. ஆனால் ‘தேடலையும்’, ‘மற்றதையும்’, ‘அறிதூயிலையும்’, ‘உரவீச்சு’யையும், ‘அற்றத்தையும்’, ‘ழ்வையும்’ தவறவிட்டிருக்கிறீர்கள். ஆம், நான் இப்படித்தான் கருதிக்கொள்கிறேன். உங்கள்கு தகவல்கள் தவேயாயிருக்கின்றன. எனக்கு தகவல்கள் தவேயாயிருக்கின்றன. நீங்கள் ‘சிரித்திரன்’ பதிவு பெறாது போய் விடும்மோ என ஆதங்கப்படுகிறீர்கள், நானோ ‘அலையும்’, ‘சம்ரம்’, ‘மீன்றாம் மனிதஷனும்’, ‘சரிநிக்ரம்’ தவறிவிடக்கூடாதயேனக் கவலைப்படுகிறேன். ‘சிரித்திர’னும், ‘அலையும்’ எனக்கு ஒன்றல்ல என்பது மூக்கியம்.

இன்னும்மொன்று. ‘பனியும் பனையும்’ தொகுப்பிற்கு ஏறக்குறைய நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஐரோப்பிய தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் என்ற பிரான்ஸ் நாட்டில் அமைப்பிலிருந்து மீன்றும் கததைத் தொகுப்புகள் வளிவந்துள்ளன. இக்கததை

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

தொகுப்புகள் பற்றிய தகவல் உங்களுக்கு முக்கியமென்பதற்காக இதனைச் சொன்னேன். மலேமும் மித்ரபதிப்பகத்தகைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் காத்திரமான நபிகளைப் பதிப்பித்துவரும் வடலியை விட்டுவிட்டீர்கள்.

தொகுப்புகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். எனக்கு மறுப்பில்லை. ஆனால் தமிழகப் படபாளிகளதும், தாயகப் படபாளிகளதும் புலம்பெயர்ந்த படபாளிகளதும் ஆக்கங்களோடு வளிவந்த அவற்றை எந்தவகைகைக் குள் போட்டு கணிக் கமுடியும் எம்மால்? சொல்லுங்கள், கிரிதரன். தொகுப்பினை வளிக்கொண்டுவந்தவர்கள்; வாழும் நாடு மலேநாடுகளாக இருப்பதைக் கொண்டி அவற்றைப் புலம்பெயர்ந்தோர் தொகுப்புகள் எனலாமா? ஏன், அவை அச்சிக்கப்பெற்ற இடத்தகைக் கொண்டி தமிழகத் தொகுப்புகள் என்றால் என்ன? எனக்கு அவசரமாக விடை தரெய்வணெட்டுமென்பதில்லை.

அத்தோடு நவீன, மரபு சார்ந்த நாடகங்களபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்களே, அவற்றை இந்த இலக்கிய விசாரணையில் எங்கே, எப்படிப் பொருத்திக் காண்பது என்பதையும் சேர்த்துச் சொல்லுங்கள். தமிழ் கற்பிப்பதை இலக்கிய வகைகைக் குட் சேர்க்கலாமா என்பதும் எனக்குத் தெரிந்தாகவணெட்டும்.

‘கலையுரதைத் தகற்பனையே நிலையெனக் கொண்டாடும் கண்மடி வழக்கமெல்லாம் மண்மடிப் போக’ என வள்ளலார் சொன்னதுபோல், ‘அச்சில் வந்ததெல்லாம் இலக்கியம்’ என்ற எண்ணங்கள் மண்மடிப் போக’ எனவே எனனால் நினகைக் முடிகிறது. நீங்கள் தொகையினை வதைத்து புலம்பெயர்ந்த இலக்கியம் வளர்ந்திருக்கிறது என்கிறீர்கள். நானோ அச்சில் வந்தவற்றின் தகைகைகளை வதைத்து அது வளரவெயில்லை என்கிறேன்.

இறுதியாக இன்னுமொன்றுபற்றி உங்களுக்கு எழுதவணெட்டும். புகலிட இலக்கியம், புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்பன பற்றியது அது. யோசித்துப் பார்க்கையில் இவையிரண்டும் வெவ்வேறான கருதுபொருள்களைக் கொண்டிருக்கின்றனவென்பது தெரியவெசெய்கிறது. ஆனாலும் இந்தவகைக் கருதுபொருள் வெறுபாடின்றி இரண்டும் ஒருபொருள் குறித்த வெவ்வேறான சொற்களாகவெ இதுவரை காலமும் பாவனையில் இருந்து வருகின்றன. ஒருபொருள் குறித்தனவாகவெ இதுவரையான என எழுத்துக்களில் நானும் இவற்றைப் பாவித்து வருகிறேன்.

2010இல் உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு ஒன்று சிங்கப்பூரில் நடபெற்றது. அதில் புலம்பெயரியம் என்ற ஒரு சொல்லை இக் கருதுகோளினை விளக்க தமிழ்வன் உபயோகித்திருக்கிறார். ‘தாயகம் கடந்த தமிழிலக்கியம்’ என்பதே கருத்தரங்கின்

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

தலைப்பாகவும் இருந்திருக்கிறது. புலம்பெயர்ந்ததின் ஒரு பகுதியாகவே தாயகம் கடந்த தமிழிலக கியத்தையும் கருதுகிறார் அவர். இதற்கு ஆதாரமாக சிகாகோ பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து சனெற்றியுந்த சாசா எபெலிங் என்பவர் வாசித்த உரகைகட்டின் கருத்தமையையும் சூட்டிக்காட்டுகிறார். சாசா எபெலிங்கின் உரகைகட்டு இவ்விடத்தை சற்று விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. புலம்பெயர் இலக கியமென்பது எதுவென அதில் ஒரு கோட்பாட்டு விளக்கம் அளிக் கப்படுகிறதாய் தமிழ்வன் கருதுகிறார். குடியேறிய புலத்தினதும், குடியெயர்ந்த புலத்தினதும் கலாசாரங்கள் இணையும் கணத்தினது உட்பொருளாகக் கட்டியது இந்த புலம்பெயர் இலக கியம் என்பது சாசாவின் கருத்து.

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கிறபோது, இன்னும் விரிவான

ஆய்வுகூட்டுதல் திட்டவணைய கருத்தாகக் புலம்பெயர் விடயமென்பது விளங்குகிறது. புகலிடத் தமிழ் இலக கியம், புலம்பெயர்ந்த தமிழர் இலக கியமென்ற சொல்லாக்கங்கள் இக்கருத்துகளைக் களின விளக்கப் போதுமானவையென நாம் அறியாக்கச் சனெற்று அடையும் வரகைகாத்திருக்கவே வேண்டும். அதாவது சொற்களாகக் காண்காத்திருப்பே இது. மற்றும் பட்டி கருத்துகளைக் கள் உருவாக்கிவிட்டன.

அதனால்தான் புலம்பெயர் தமிழ் இலக கியத்தின் இரண்டு பகுதிகளாகக் கட்டியதான அவதானிப்பை புலம்பெயர்ந்த ஆங்கில இலக கியப் பகுப்புகளினையொட்டி நான் என உரகைகட்டில் எழுதியது.

இவ்வாறான தெளிவான சொல் வரையறை ஏற்படுகிறபட்சத்தில் ஈழத் தமிழிலக கியத்தின் ஒரு பகுதியாக புகலிடத் தமிழிலக கியமே இருத்தல் முடியும், புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழிலக கியம் அல்ல என்பதாக என உரகைகட்டின் அர்த்தமும் மாற்றம் பெற்றுவிடும். புகலிட (உயிருக்கு அபயமாகக் கொண்ட இடத்தினது) வதிவு என்பதை அரசியல் தஞ்சம் கட்டு வந்தவர்களினதாகக் கொண்டால், புலம்பெயர்ந்தோர் வதிவு என்பதை குடியேறிகளது வதிவாகக் கொள்ள முடியும். இதனை ஏற்குறைய எக்ஸலை (நூலடை) என்ற அந்தஸ்துக்கும், மிக்கிறன்ற (ஆபசையவெ) என்ற அந்தஸ்துக்கும் இணையானதாகக் கொள்வதில் தவறியிருக்காது எனவே நினகைகிறனே. இதனால் உங்கள் சொற்றேவில் என்னால் உடன்பட முடிகிறது.

முதலில் குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் முந்தி வந்தவர்களாகவும் இருக்கிற வகையில், ஐரோப்பிய வடஅமெரிக்க வாழ் இலங்கைத் தமிழரிடையே எழுந்த இலக கியத்தைப் புகலிட இலக கியமாகக் கொள்ளலாம். பின்னால் வந்தவர்கள் விரும்பக் குடியேறிகளாவர். அவர்கள் காலத்தில் வரும் படபைப்புகளே புலம்பெயர்ந்தோர் இலக கியம்.

இன்னமொன்று, புலம்பெயர்ந்தோர் இலக கியம் என்பது தனியே இலங்கைத் தமிழருடைய படபைப்புகளை மட்டும் கொண்டிருந்துவிட முடியாது. மலேயம் புகலிட, புலம்பெயர்ந்தோர் இலக கியம் ஒரு படபைப்பாளியிடமிருந்தும் உருவாக முடியும். அப்படி உருவாகியிருக்கிறது. இந்தப் பகுப்புக்கட்ட சிரமங்களோடு காலவாரியாகப் பகைக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

முழுமையின் தன்மை பகுதிக்கும் உண்டென்பது விஞ்ஞானமெனில், ஈழத்து தமிழ்

